ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 19.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 5-го Марта — 1835 — Wilno. Wtorek. 5-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 13-го Февраля.

Высочайшимъ Приказомъ 14-го Февраля назначены: Членъ Военнаго Совѣта, Генералъ отъ Инфантеріи, Генералъ-Адъютантъ *Храповицкій 1-й*, Инспекторомъ Оружейныхъ заводовъ Сестрорѣцкаго, Тульскаго и Ижевскаго, съ оставленіемъ въ званіяхъ Генералъ-Адъютанта и Члена Совѣта; находящійся при Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ, состоящій по Кавалеріи Генералъ-Маіоръ *Гостомиловъ*, къ Главнокомандующему 1-ю Арміею, для особыхъ порученій; Тульскій Гражданскій Губернаторъ, состоящій по Кавалеріи Генералъ-Маіоръ *Зуровъ*, Военнымъ Губернаторомъ г. Тулы, съ оставленіемъ при прежней должности; уволены въ отпускъ: Начальникъ 2-й Легкой Гвардейской Кавалерійской Дивизіи, Генералъ-Лейтенантъ *Кнорринъ 2-й*, за границу, до излѣченія болѣзни; Инспекторъ Оружейныхъ заводовъ Сестрорѣцкаго, Тульскаго и Ижевскаго, и Тульскій Военный Губернаторъ, Артиллеріи Генералъ-Лейтенантъ *Штаденъ*, согласно прошенію его, до излеченія болѣзни, съ состояніемъ по Артиллеріи.

— Высочайшимъ Приказомъ 16-го Февраля, назначенъ Подольскій Военный Губернаторъ, состоящій по Арміи Генералъ-Лейтенантъ *Турчаниновъ 1-й*, Военнымъ Губернаторомъ г. Каменецъ-Подольска и Гражданскимъ Губернаторомъ Подольской Губерніи, подъ непосредственнымъ начальствомъ Подольскаго и Волынскаго Генералъ-Губернатора.

— Высочайшею Грамотою 16-го Февраля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Кіевскій Губернскій Предводитель Дворянства, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Каммергеръ Графъ *Тышкевичъ*.

— Высочайшею Грамотою 2-го Февраля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена *Св. Станислава 1-й степени*, Начальникъ Артиллерійскихъ гарнизоновъ Санктпетербургскаго Округа, состоящій по Артиллеріи, Генералъ-Маіоръ *Корсаковъ 1-й*.

— Высочайшею Грамотою 26 Февраля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Подольскій Губернскій Предводитель Дворянства, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Каммергеръ Графъ *Пржездзецкій*. (*P. И.*)

— Государь Императоръ Всемилостивѣйше пожаловать соизволилъ Кавалерами Императорскаго и Царскаго Ордена *Св. Станислава 3-й степени*, Королевско-Датскаго Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Шумахера*; Королевско-Прусскаго Профессора и Непремѣннаго Секретаря Берлинской Академіи Наукъ, Др. *Энке*, и Королевско-Шведскаго Директора Стокгольмской Обсерваторіи, *Кронстранда*, за полезное содѣйствіе ихъ Генералъ-Лейтенанту *Шуберту*, въ порученной ему Хронометрической Экспедиціи. (*Н. К.*)

— Заслуженный Профессоръ Московскаго Университета, Статскій Совѣтникъ Л. А. *Цвѣтаевъ*, скончался въ Москвѣ сего Февраля 7-го числа. Въ продолженіе 25-ти лѣтъ онъ неутомимыми трудами въ преподаваніи Римскаго Права, весьма много содѣй-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 13 Lutego.

Przez Naywyższy rozkaz dzienny dnia 14 Lutego, naznaczeni: Członek Rady Woyskowey, Jenerał Piechoty, Jenerał-Adjutant *Chrapowicki 1szy*, Inspektorem fabryk broni Siestroreckiey, Tulskiey i Iżewskiey, z pozostaniem w obowiązkach Jenerał-Adjutanta i Członka Rady; znaydujący się przy Oddzielnym Kaukazkim Korpusie, liczący się w Kawaleryi Jenerał-Major *Gostomiłow*, do Głowno-Dowodzącego 1szą Armią dla szczególnych poleceń; Tulski Gubernator Cywilny, liczący się w Kawaleryi Jenerał-Major *Zurow*, Wojennym Gubernatorem miasta Tuły, z pozostaniem przy pierwszym obowiązku; uwolnieni na urlop: Naczelnik 2giey Dywizyi Lekkiey Gwardyyskiey Kawaleryi, Jenerał-Porucznik *Knorring 2gi*, za granicę, dla wyleczenia się z choroby; Inspektor fabryk oręża Siestroreckiey Tulskiey i Iżewskiey, oraz Tulski Wojenny Gubernator, Jenerał-Porucznik Artylleryi *Sztaden*, na własną prośbę, do wyleczenia się z choroby, z liczeniem się w Artylleryi.

— Przez Naywyższy rozkaz dzienny 16 Lutego naznaczony Podolski Wojenny Gubernator, liczący się w Armii Jenerał-Porucznik *Turczaninow 1szy*, Wojennym Gubernatorem miasta Kamieńca-Podolskiego i Gubernatorem Cywilnym Podolskiey Gubernii, pod bezpośrednią Zwierzchnością Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora.

— Przez Naywyższe Dyploma, dnia 16 Lutego Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *orderu Św. Anny 1go stopnia*, Kijowski Gubernialny Marszałek Dworzaństwa, Rzeczywisty Radca Stanu Kamerher Hrabia *Tyszkiewicz*.

— Przez Naywyższe Dyploma 2go Lutego, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem Cesarskiego i Królewskiego orderu *S. Stanisława 1go stopnia*, Naczelnik Artylleryyskich garnizonów St. Petersburskiego okręgu, liczący się w Artylleryi Jenerał-Major *Korsakow 1szy*.

— Przez Naywyższe Dyploma 16 Lutego, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *S. Anny 1go stopnia*, Podolski Gubernialny Marszałek Dworzaństwa, Rzeczywisty Radca Stanu Kamerher Hrabia *Przezdziecki*. (*R. I.*)

— Jego Cesarska Mość Nayłaskawiey mianować raczył Kawalerami Cesarskiego i Królewskiego orderu *S. Stanisława 3go stopnia*, Królewsko-Duńskiego, Rzeczywistego Radcę Stanu *Szumachera*; Królewsko-Pruskiego Professora i dożywotniego Sekretarza Berlińskiey Akademii nauk, Dra *Encke*; oraz Królewsko-Szwedzkiego Dyrektora Sztokholmskiego obserwatoryum *Kronstranda*, za pożyteczne dopomaganie Jenerał-Porucznikowi *Szubertowi* w poleconey mu chronometryczney wyprawie. (*K. H.*)

— Zasłużony Professor Moskiewskiego Uniwersytetu Radca Stanu L. A. *Cwietajew* umarł w Moskwie teraźnieyszego Lutego dnia 7go. W przeciągu 25ciu lat przez niezmordowane prace w wykładaniu Prawa Rzymskiego, bardzo wiele przyczynił się do ukształcenia młodych

ствовалъ къ образованію молодыхъ людей, посвятившихъ себя изученію Наукъ Юридическихъ. Покойный Профессоръ, по возвращеніи изъ-за границы, гдѣ окончилъ курсъ своего образованія, первый на Русскомъ языкѣ началъ преподавать оное Право, отдѣльно въ системѣ, и для сего издалъ *Краткое руководство къ преподаванію Римскаго Права*, единственную книгу, какую только мы имѣемъ по сему предмету на Русскомъ языкѣ.— Московскій Университетъ лишился въ Л. А. *Цвѣтаевѣ* самаго полезнаго и самаго усерднаго Сочлена, а слушатели опытнаго и просвѣщеннаго Наставника. (*С. П.*)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, о правилахъ относительно оконъ, выходящихъ на чужіе сосѣдніе дворы, *мнѣніемъ положилъ* постановить: 1) Строющій домъ, на самой межѣ своего двора, не долженъ дѣлать оконъ на дворъ или на крышу своего сосѣда, безъ согласія сего послѣдняго, въ противномъ случаѣ окна закладывать. 2) Означенное согласіе должно быть изъявлено записью, совершенною въ Гражданской Палатѣ у крѣпостныхъ дѣлъ, и какъ уступка правъ собственности, оно не можетъ быть отмѣнено иначе, какъ подобною же сдѣлкою. Послѣ совершенія дозволительной записи, ни самъ владѣлецъ, допустившій выстроить на межѣ своего двора домъ съ окнами на оный, ни преемники его не въ правѣ уже заслонять окна сіи новымъ зданіемъ или брандмауеромъ. 3) Строющій домъ не на самой межѣ, а съ отступленіемъ отъ оной внутрь своего двора, можетъ дѣлать окна на сосѣдніе дворы и не требуя согласія хозяевъ оныхъ. 4) Но сіи хозяева-сосѣди, пользуясь равно правомъ собственности, могутъ безпрепятственно выводить на своей землѣ, на самой ли межѣ, двора или же внутри онаго, брандмауеръ, домъ и другое всякаго рода строеніе, не взирая на то, что окна сосѣдняго дома, на чужой дворъ пущенныя, будутъ имѣть недостаточный свѣтъ отъ сей новой постройки. 5) Буде кто въ существующей уже стѣнѣ дома, на обоюдной съ сосѣдомъ межѣ, пробьетъ окна на чужой дворъ или на крышу самовольно, то оныя задѣлывать на его счетъ, и сверхъ того взыскивать съ него въ штрафъ за каждое таковое окно по сту рублей въ пользу городскихъ доходовъ. 6) Что принадлежитъ до существующихъ уже строеній съ окнами на сосѣдніе дворы, то въ разрѣшеніе споровъ, могущихъ возникнуть между владѣльцами, поступать слѣдующимъ образомъ: а) сосѣдъ такого дома можетъ на своей межѣ возводить каменное только строеніе, а не деревянное и не брандмауеръ; и б) если владѣлецъ двора, на который пущены окна сосѣдняго дома, изъявитъ опасеніе отъ огня, или другое какое либо неудобство, то по усмотрѣнію, въ Столицахъ Военнаго Генералъ-Губернатора, а въ прочихъ городахъ главнаго мѣстнаго Начальства, принимать къ отвращенію сего приличныя мѣры, напримѣръ: устроивать просвѣты выше отъ пола три аршина, или ставить фигурныя рѣшети въ окнахъ или проволочныя сѣтки, либо желѣзные щиты и тому подобное.“ А на томъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о правилахъ относительно оконъ, выходящихъ на чужіе сосѣдніе дворы, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. На подлинномъ написано: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ.* 29-го Декабря 1834. (Февраля 4-го дня 1835 года. *По 1-му Департаменту.*)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали: *во-первыхъ*, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: могутъ ли Дворянскія Собранія и въ какихъ именно случаяхъ перемѣнять сдѣланныя ими опредѣленія? и найдя заключеніе Правительствующаго Сената по настоящему предмету правильнымъ, *положилъ*: оное утвердить.“ На ономъ мнѣніи написано: „Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по вопросу: могутъ ли Дворянскія Собранія перемѣнять сдѣланныя ими опредѣленія? Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ* 7 Января 1835 года.“ *И во-вторыхъ* справку, по коей оказалось, что въ Об-

ludzi, którzy się poświęcili naukom Prawa. Zmarły Professor, powróciwszy z za granicy, gdzie ukończył kurs swych nauk, pierwszy w Ruskim języku zaczął wykładać to Prawo, udzielnym systematem, i dla tego wydał *Krótkie Przewodnictwo do wykładania Rzymskiego Prawa*, jedyną xięgę, którą mamy o tym przedmiocie w Ruskim języku. — Uniwersytet Moskiewski postradał w osobie L. A. *Cwietajewa*, arcy-pożytecznego i gorliwego Członka, a uczniowie doświadczonego i oświeconego Nauczyciela. (*P. P.*)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, o prawidłach względem okien, wychodzących na cudze sąsiedzkie dziedzińce, przez *opinią zamierzyła* postanowić: 1) Budujący dom, na samey granicy swojego dziedzińca, nie powinien dawać okien na dziedziniec lub dach swojego sąsiada, bez zgody na to tego ostatniego, w przeciwnym razie okna zakładać. 2) Pomienione zgodzenie się powinno bydź oświadczone na piśmie, przyznane w Izbie Cywilney przed aktami wieczystemi, i jako ustąpienie praw własności, nie może bydź odmienioném inaczey, jak przez podobnyż tranzakt; po przyznaniu dozwalającego zapisu, ani sam właściciel, który dozwolił wybudować na granicy swojego dziedzińca dom z oknami, nań wychodzącemi, ani jego następcy, nie mają już prawa zasłaniać tych okien nową budowlą lub murem ogniowym. 3) Budujący dom, nie na samey granicy, lecz z odstąpieniem od niey wewnątrz swojego dziedzińca, może dawać okna na sąsiedzkie dziedzińce, i niepotrzebować zgody ich właścicieli. 4) Lecz ci właściciele sąsiedzi, używając również prawa własności, mogą bez przeszkody budować na swey ziemi, czy to na samey granicy dziedzińca lub też wewnątrz jego, mur ogniowy, dom i inną wszelkiego rodzaju budowlę, nie uważając na to, że okna sąsiedniego domu, na cudzy dziedziniec wychodzące, będą miały niedostateczne światło od tey nowey budowy. 5) Jeśli kto, w wybudowaney już ścianie domu, na spólney z sąsiadem granicy, wybije okna na cudzy dziedziniec lub na dach samowolnie, tedy je zamurować na jego rachunek, i oprócz tego uzyskiwać od niego sztrafu za każde takie okno po sto rubli na rzecz mieyskich dochodów. 6) Co się ściąga do istnących już budowli z oknami na sąsiedzkie dziedzińce, zatém na rozwiązanie sporów, mogących wyniknąć między właścicielami, postępować następującym sposobem: a) sąsiad takiego domu może na swojey granicy wznosić tylko murowaną budowlę, nie zaś drewnianą, ani mur ogniowy; i b) jeśli właściciel dziedzińca, na który są wyprowadzone okna domu sąsiedniego, oświadczy obawę od ognia, lub inną jakąkolwiek niedogodność, zatém, podług uwagi, w Stolicach, Wojennego Jenerał-Gubernatora, a w innych miastach, Główney mieyscowey Zwierzchności, przedsiębrać do odwrócenia tego przyzwoite śrzodki, naprzykład: robić okienka dla światła, wysokością od stolowania na trzy arszyny, lub stawiać kształtne kratki w oknach, albo też dróciane siatki, lub żelazne tarcze i t. p. „A na tey opinii napisano: Jego Cesarska Mość nastałą opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, o prawidłach względem okien, wychodzących na cudze sąsiedzkie dziedzińce, Naywyżey potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Na autentyku napisano: *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow.* 29 Grudnia 1834 roku. (Lutego 4 dnia 1835 roku. *Z 1go Departamentu.*)

— Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali: *naprzód*, przełożoną przez P. Ministra Sprawiedliwości, Radcę Taynego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, do należytego wypełnienia, Naywyżey potwierdzoną opinią Rady Państwa, następującego brzmienia: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu na zapytanie: azali mogą Dworzańskie Zebrania i w jakich mianowicie zdarzeniach odmieniać uczynione przez nich postanowienia? i znalazłszy Postanowienie Rządzącego Senatu w tym przedmiocie zgodném z prawidłami *postanowiła*: one utwierdzić.“ Na tey opinii napisano: Jego Cesarska Mość nastałą opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, względem zapytania: azali mogą Zgromadzenia Dworzańskie odmieniać uczynione przez nich Postanowienia? Naywyżey potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow.* Dnia 7 Stycznia 1835 roku. *I powtóre*: sprawkę, z którey się okazało, że na Powszechném Zebraniu Rządzącego Senatu, nastało w tym przedmiocie następujące postanowienie: w Naywyżey potwierdzoném

щемъ Собраніи Правительствующаго Сената состоялось по сему предмету слѣдующее заключеніе: Въ Высочайше утвержденномъ 6-го Декабря 1831 года Положеніи о дворянскихъ выборахъ не содержится разрѣшенія о томъ: слѣдуетъ ли дѣйствіе 130 статьи Учрежденія о Губерніяхъ, запрещающей Судебнымъ мѣстамъ перемѣнять сдѣланное однажды постановленіе, относить и къ обязанностямъ Дворянскихъ Собраній въ тѣхъ случаяхъ, когда Собранія сіи постановляютъ по дѣламъ своимъ окончательныя заключенія? Между тѣмъ, по поводу возбужденнаго по сему предмету Г. Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ вопроса, представляется необходимость въ точномъ опредѣленіи сего обстоятельства. Общее Собраніе первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, по соображеніи предмета сего съ положеніемъ о дворянскихъ выборахъ, находило, что, хотя Дворянское Собраніе, по свойству и цѣли его учрежденія, не можетъ быть во всемъ сравнено съ Присутственными мѣстами и соблюдать въ точности всѣ тѣ установленія и формы, кои предписаны симъ мѣстамъ на счетъ учиненія приговоровъ или опредѣленій; но что необходимо постановить и для онаго нѣкоторыя въ семъ отношеніи положительныя и ясныя правила, коими бы разрѣшился и представившійся нынѣ вопросъ. Въ слѣдствіе чего Общее Сенната Собраніе, согласно мнѣнію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ и заключенію 1-го Департамента Правительствующаго Сената, полагало: 1.) дозволить Дворянскимъ Собраніямъ подвергать новому разсмотрѣнію опредѣленія свои по предметамъ, изъясненнымъ въ §§ 7, 10, 11 и 12 Высочайше утвержденнаго Положенія о дворянскихъ выборахъ въ такомъ только случаѣ, если объ оныхъ не было еще доведено до Высочайшаго свѣденія и опредѣленія сіи не получили утвержденія. 2) Постановленія о добровольныхъ складахъ, кои, на основаніи 2 пункта § 12, имѣютъ обязательную силу для принявшихъ предложеніе, могутъ быть перемѣняемы въ Собраніи тѣми жъ самыми дворянами, но не иначе, какъ по единогласному ихъ о сей перемѣнѣ положенію. 3.) Положенія о замѣчаніяхъ, пеняхъ и временномъ удаленіи отъ Собранія за неявку въ оное, въ § 69 Положенія о дворянскихъ выборахъ опредѣленныя, могутъ подлежать измѣненію, только развѣ по разсмотрѣніи новыхъ, представленныхъ дворяниномъ, подвергшимся замѣчанію, пени или удаленію, объясненій, и когда объясненія сіи признаны будутъ дворянствомъ уважительными. 4.) Что касается до постановленій Дворянскихъ Собраній объ исключеніи сочленовъ своихъ, на основаніи 55 § Положенія о выборахъ, то для лучшаго охраненія справедливости и правъ обвиняемаго дворянина, который иногда можетъ находиться въ отсутствіи, постановить, чтобы дворянство сначала опредѣляло только объ удаленіи неопороченнаго Судомъ, а лишь обвиняемаго въ безчестномъ поступкѣ дворянина, отъ участія въ выборахъ и прочихъ дѣйствіяхъ Собраній Дворянскихъ, какъ Губернскихъ, такъ и Уѣздныхъ, предоставляя ему, чрезъ своего Уѣзднаго Предводителя, представить Собранію объясненія, кои онъ почтетъ нужными для оправданія себя предъ своими собратіями; потомъ уже, и не прежде, какъ въ слѣдующее за симъ Общее Губернское Собраніе, приступаетъ къ разсмотрѣнію: долженъ ли сей дворянинъ быть рѣшительно исключенъ, или же, на основаніи объясненій его и другихъ свѣденій, снова допущенъ къ участію въ выборахъ и другихъ дѣлахъ дворянства? 5.) Всѣ таковыя постановленія должны быть производимы въ залѣ Собранія, посредствомъ балотированія, единогласно или не менѣе какъ двумя третями голосовъ всѣхъ присутствующихъ дворянъ, въ числѣ по крайней мѣрѣ не меньше противъ того, коимъ принято первое постановленіе, и что бы оное также было подписано Губернскимъ и всѣми Уѣздными Предводителями въ залѣ Собранія, и 6.) постановленіе, такимъ образомъ принятое и подтвержденное двумя Собраніями Дворянства, не должно уже быть онымъ измѣняемо. Поелику же заключеніе сіе служитъ пополненіемъ къ Высочайше утвержденному Положенію о дворянскихъ выборахъ, то на приведеніе онаго въ исполненіе испросить Высочайшаго разрѣшенія всеподданнѣйшимъ Его Императорскому Величеству докладомъ, который и былъ поднесенъ 17 Сентября 1834 года. (Февраля 5-го дня 1835 года. *По Общему Собранію 1-хъ 3-хъ Департаментовъ Правительствующаго Сената.*) (*C. B.*)

Одесса, 22-го Января.

Къ тринадцати посольствамъ, аккредитованнымъ при Высокой Портѣ, прибавилось недавно Посольство Тосканское. Е. К. Высочество Великій Герцогъ Тосканскій прислалъ давно ожидаемыя вѣрительныя

Postanowieniu dnia 6 Grudnia 1831 roku, o wyborach Dworzańskich nie ma na to rozwiązania; czy należy moc 130 artykułu postanowienia o Guberniach, zabraniającego mieyscom Sądowym odmieniać raz uczynione Postanowienia, stosować i do obowiązków zgromadzeń Dworzańskich, w tych zdarzeniach, kiedy te zebrania stanowią w swych czynnościach ostateczne postanowienia? Tymczasem z powodu wznowionego w tym celu przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych zapytania, zachodzi konieczność dokładnego rozstrzygnienia tey okoliczności. Powszechne Zebranie pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu, po porównaniu tego przedmiotu z Postanowieniem o wyborach Dworzańskich, znaydowało, iż chociaż Dworzańskie Zgromadzenie, podług własności i celu jego ustanowienia, zupełnie nie może bydź we wszystkim porównane z mieyscami Sądowemi, i zachowywać ściśle te wszystkie postanowienia i formy, które są przepisane tym mieyscom względnie wyroków lub postanowień; lecz że koniecznie potrzeba postanowić i dla niego niektóre w tym względzie pewne i jasne prawidła, przez któreby się rozwiązało i zdarzone teraz zapytanie. Na skutek tego, Powszechne Zebranie Senatu, zgodnie z opinią P. Ministra Spraw Wewnętrznych i wnioskiem 1go Departamentu Rządzącego Senatu, podawało: 1) dozwolić Zgromadzeniom Dworzańskim brać do nowego rozpatrzenia swoje postanowienia w rzeczach, objętych w §§ 7, 10, 11 i 12 Naywyżey utwierdzonego Pastanowienia o wyborach Dworzańskich, w takiém tylko zdarzeniu, jeśli o nich nie było jeszcze doprowadzono do Naywyższey wiadomości i te Postanowienia nie otrzymały potwierdzenia. 2) Postanowienia o dobrowolnych składkach, które na osnowie 2go punktu § 12, mają moc obowiązującą dla tych, którzy przyjęli przełożenie, mogą bydź odmieniane na Zgromadzeniu przez tychże samych Dworzan, lecz nie inaczey, jak po ich jednogłośném o tey przemianie postanowieniu. 3) Postanowienia o przestrogach, penach i czasowém oddaleniu ze Zgromadzenia za niestawienie się na nie, w § 69 Postanowienia o wyborach Dworzańskich przepisane, mogą podlegać odmianie, chyba tylko po rozpatrzeniu nowych, podanych przez Dworzanina, który podlegał przestrodze, penie lub oddaleniu, objaśnień, i kiedy te objaśnienia będą przyznane przez Dworzaństwo zasługującemi na uwagę. 4) Co do postanowień Zgromadzeń Dworzańskich o wyłączeniu swych spół-członków, na osnowie 55 § Postanowienia o wyborach, tedy dla lepszego zachowania sprawiedliwości i praw obwinionego Dworzanina, który niekiedy może bydź nieobecnym, postanowić, ażeby Dworzaństwo początkowie stanowiło tylko o oddaleniu nieposzlakowanego przez Sąd, a tylko obwinionego o nieuczciwy postępek Dworzanina, od uczęstnictwa w wyborach i innych czynnościach Dworzańskich zgromadzeń, jak Gubernialnych, tak i Powiatowych, zostawując mu przez swego Powiatowego Marszałka, przedstawić Zgromadzeniu objaśnienia, które on uzna potrzebnemi, dla usprawiedliwienia siebie przed swą współbracią, potém już, i nie pierwey jak na następującém po tém Powszechném Gubernialném Zgromadzeniu, przystępuje do rozpatrzenia: powinienli ten Dworzanin bydź zupełnie wyłączonym, albo też, na osnowie jego objaśnień i innych wiadomości, znowu dopuszczony do uczęstnictwa w wyborach i innych czynnościach Dworzaństwa? 5) Wszystkie te Postanowienia powinny bydź odbywane w sali Zgromadzenia przez balotowanie jednogłośnie lub niemniey jak przez dwie trzecie głosów wszystkich obecnych Dworzan, w liczbie przynaymniey nie mnieyszey od tey, przez którą przyjęto pierwsze postanowienie, i żeby ono także było podpisane przez Gubernialnego i przez wszystkich Powiatowych Marszałków w sali Zgromadzenia. i 6) Postanowienie, takim sposobem przyjęte i potwierdzone przez dwa Zgromadzenia Dworzaństwa, nie powinno już bydź przez nie odmienione. Ponieważ zaś to Postanowienie służy dopełnieniem do Postanowienia Naywyżey utwierdzonego o wyborach Dworzańskich, zatem na przyprowadzenie tego do wypełnienia, wyjednać Naywyższe rozwiązanie przez nayuniżeńsze Jego Cesarskiey Mości przełożenie, które też zostało podane dnia 17 Września 1834 roku. (5 lutego 1835 roku. *Z Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu.*) (*G. S.*)

Odessa, dnia 22 Stycznia.

Do trzynastu Poselstw, upełnomocnionych przy Wysokiey Porcie, przybyło nie dawno Poselstwo Toskańskie. J. K. Wysokość Wielki Xiążę Toskański przysłał dawno oczekiwane wierzytelne listy Komando-

грамоты Командору Г-ну *Квалія*, наименованному Повѣреннымъ въ дѣлахъ при Оттоманскомъ Дворѣ. Назначеніе сіе объявлено на сихъ дняхъ Правительству и Дипломатическому Сословію. Велико-Герцогскій гербъ выставленъ надъ фасадомъ дома, занимаемаго новымъ Повѣреннымъ въ дѣлахъ, и въ то же время открыта тамъ Коммерческая Канцелярія подъ управленіемъ Доктора Правъ, Г. *Мартелли*.

— Омеръ-Паша, Губернаторъ Салоникскій, навлекъ на себя поступками своими неудовольствіе Султана и сосланъ въ Бруссу. (*O. B.*)

— Намъ сообщено слѣдующее любопытное извѣстіе: „Въ теченіе 1834 прошло чрезъ Константинополь 508 человѣкъ, отправившихся на поклоненіе изъ Россійской Имперіи. Въ числѣ ихъ 106 Христіанъ (52 мужчинъ и 54 женщинъ), шли въ Іерусалимъ и на Аѳонскую гору; 551 Еврей (154 мужчинъ и 197 женщинъ) въ Палестину, и 51 Магометанинъ (въ томъ числѣ одна женщина) въ Мекку.“ (*C. II.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 3-го Февраля.

Императоръ благосклонно принялъ просьбу *Донъ-Мигуэля*, чтобъ онъ приватно могъ жить въ Вѣнѣ. Сей Принцъ вскорѣ пріѣдетъ сюда, и займетъ прекрасный лѣтній дворецъ Князя *Шварценберга*, въ предмѣстіи Реннвегъ. (*D. P.*)

— Неизбѣжнымъ слѣдствіемъ Іюльской революціи, былъ для Германіи подрывъ, причиненный книжной торговлѣ. Чѣмъ больше увеличивался тогда приливъ политическихъ брошюрокъ, наполненныхъ пустыми умствованіями, тѣмъ болѣе были стѣсняемы истинно ученыя сочиненія, такъ, что нѣкоторыя извѣстныя книжныя лавки, и именно одна изъ лучшихъ здѣшнихъ, занимавшіяся до тѣхъ поръ однѣми геніальными твореніями, чрезъ то совершенно разорились, или потерпѣли значительный уронъ. Къ щастію нынѣ, снова показывается всеобщее желаніе къ пріобрѣтенію основательныхъ и ученыхъ познаній, чему и мудрое наше Правительство всячески старается содѣйствовать. (*Ham. Kor.*)

— Въ Швабскомъ Меркуріи сообщаютъ слѣдующія извѣстія изъ Богеміи, отъ 4-го сего мѣсяца: „Карлъ X-й по прежнему живетъ уединенно и весьма рѣдко показывается въ публикѣ. Нынѣшнею зимою въ Прагѣ было очень мало общественныхъ увеселеній. Только дано нѣсколько баловъ въ пользу бѣдныхъ и разныхъ благотворительныхъ заведеній.“ (*Спб. В.*)

18-го Февраля.

По извѣстіямъ изъ Колосвора, Трансилванскій Сеймъ не распущенъ, а только отложенъ до другаго времени. Противу Начальника тамошней оппозиціи Г-на *Весселеный*, Правительство велѣло завести фискальный процессъ потому, что онъ вопреки узаконеній, заказалъ вылитографовать на свой щетъ всѣ совѣщанія Сейма. Наибольшая пеня, которой онъ за сіе подвергнуться можетъ, будетъ состоять въ уплатѣ гривны, составляющей 200 Рейнскихъ гульденовъ. Симъ образомъ Правительство намѣрено удалить его отъ участія въ Сеймѣ: ибо по закону каждый Дворянинъ, который признанъ по Суду виновнымъ, не можетъ допущенъ быть ни къ какимъ общественнымъ должностямъ.

— По письмамъ изъ Валлахіи, занимаются тамъ постройкою парохода для переволочки кораблей, приходящихъ и отходящихъ изъ главнаго пункта при устьѣ Дуная въ Черное море.

— Одинъ Вѣнскій обыватель изобрѣлъ бронзовую машину для дѣланія кирпича, при помощи коей, одинъ работникъ можетъ въ день выработать 12,000 штукъ кирпича. Говорятъ, что изобрѣтателю заказано доставить сіи машины въ Парижъ, Страсбургъ, Лондонъ и Петербургъ.

21-го Февраля.

Трансилванскій Сеймъ напослѣдокъ формально распущенъ. Его Императорское Высочество Эрцгерцогъ Фердинандъ наименованъ временно Гражданскимъ и Военнымъ Губернаторомъ сей области съ весьма обширною властію.

— Вчера Государственный Канцлеръ Князь *Меттернихъ* для Турецкаго Посла, отправляющагося въ Лондонъ, далъ обѣдъ, а нынѣ онъ представленъ будетъ Императору.

— Послѣднія письма изъ Битоліи сообщаютъ о смерти извѣстнаго строгостію своею *Румели Валлесси Каванасоглу*. О происшествіяхъ въ Албаніи ничего не упоминаютъ.

— Въ Тріестѣ получены изъ Александріи письма отъ 13-го Января. О хорошихъ отношеніяхъ Вице-Короля къ Портѣ, въ семъ городѣ не сомнѣваются. Слѣдующій Султану гарачъ исправно достаровi P. *Kwalia*, mianowanemu Pełnomocnikiem przy Dworze Ottomańskim. To naznaczenie objawione zostało w tych dniach Rządowi i Zgromadzeniu Dyplomatycznemu. Wielko-Xiążęcy herb wystawiony nad fasadą domu, zaymowanego przez nowego Pełnomocnika, i w tymże czasie otworzona tam Kancellarya handlowa pod zarządem Doktora Prawa, P. *Martelli*.

— Omer-Basza Gubernator Saloniki, ściągnął na siebie przez swe postępki nieukontentowanie Sułtana i został wysłany do Brussy. (*G. O.*)

— Udzielono nam następującą ciekawą wiadomość: „W ciągu 1834 roku przeszło przez Konstantynopol 508 pobożnych pielgrzymów, którzy byli z Państwa Rossyyskiego. W liczbie tych 106 Chrześcian (52 mężczyzn i 54 kobiet), idących do Jerozolimy i na górę Athos; 551 Żydów (154 mężczyzn i 197 kobiet) do Palestyny, oraz 51 Mahometanów (w tey liczbie jedna niewiasta) do Mekki.“ (*G. S. P.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, dnia 3 Lutego.

Słychać, iż N. Cesarz Jmć zezwolił na prośbę *Don Miguela*, aby mógł bawić prywatnie w tuteyszey stolicy. Wspomniony Xiążę ma wkrótce przybydź i mieszkać w pięknym pałacu letnim Xięcia *Schwarzenberga* na przedmieściu Rennweg. (*Dz. P.*)

— Nieuchronnym skutkiem lipcowey rewolucyi dla Niemiec była szkoda uczyniona dla handlu księgarskiego. Im więcey powiększał się przypływ politycznych pisemek, napełnionych czczemi rozumowaniami, tém więcey były ścieśniane prawdziwie naukowe dzieła, tak że niektóre sławnieysze xięgarnie, a mianowicie jedna z lepszych tuteyszych, które się zaymowały dotąd samemi genialnemi dziełami, przez to zupełnie się zruynowały, lub poniosły znaczną stratę. Szczęściem znowu się ukazuje powszechne dążenie do nabywania gruntownych naukowych znajomości. Do czego i mądry nasz Rząd stara się różnemi środkami dopomagać. (*Kor. Hamb.*)

— Szwabski Merkury udziela następujące wiadomości z Czech pod dniem 4 teraznieyszego miesiąca: „Karol Xty po dawnieyszemu żyje samotnie i bardzo rzadko ukazuje się publiczności. Teraznieyszey zimy w Pradze bardzo mało było publicznych zabaw; dano tylko kilka balów, na rzecz ubogich i różnych dobroczynnych zakładów.“ (*G. S. P.*)

Dnia 18go.

Podług doniesień z Kolosworu, seym Siedmiogrodzki, nie jest rozwiązany, ale odroczony do dalszego czasu. Przeciwko naczelnikowi tamteyszey oppozycyi Panu *Vesselenyi*, kazał Rząd wytoczyć process fiskalny, z powodu, iż tenże, wbrew urządzeniom, kazał swym kosztem litografować narady seymu, aby publiczność z niemi oznajomić. Naywiększa kara, jaka spotkać go za to może, będzie zapłacenie grzywny, wynoszącey 200 złt. reńskich. Tym sposobem chce go Rząd usunąć od narad seymowych: jest bowiem prawo stanowiące, że każdy szlachcic, który raz sądownie za winnego uznanym został, nie może piastować żadnych godności publicznych.

— Podług listu z Wołoszczyzny, w Xięztwie tém zaymują się budową statku parowego, przeznaczonego do ciągnienia okrętów, które wchodzą i wychodzą z głównego punktu przy uyściu Dunaju do morza Czarnego.

— Pewien mieszkaniec w Wiedniu, wynalazł machinę ze śpiżu, do robienia cegieł i dachówek wszelkiego gatunku, za pomocą którey, jeden robotnik, może zrobić dziennie 12,000 sztuk cegły. Mówią, że wynalazca, otrzymał z Paryża, Strażburga, Londynu i Petersburga, obstalunki, dla dostarczania takowych machin.

Dnia 21.

Seym Siedmiogrodzki został nareszcie formalnie rozwiązany. J. Cesarska Wysokość Arcy-Xiąże Ferdynand, mianowany tymczasowie Cywilnym i Wojennym Gubernatorem tey prowincyi, z pełnomocnictwem bardzo obszernem.

— Dnia wczorayszego dawał Xiąże *Metternich*, Kanclerz Państwa, obiad dla Posła Tureckiego, jadącego do Londynu, a dziś będzie tenże przedstawiony Cesarzowi Jegomości.

— Naynowsze listy z Bitoglii donoszą o zgonie znanego ze swojey srogości, *Rumely Wallessy Kawanosoglu*. O wypadkach w Albanii, nic nie wzmiankują.

— W Tryeście, odebrano listy z Alexandryi, daty 13 Stycznia. Względem stosunków Wice-Króla z Portą, miano w tém mieście zaspakajające przekonanie. Nie przestawano wysyłać do Stambułu, jak nayregularniey,

вляется въ Стамбулъ. Предъ самымъ отходомъ корабля, на коемъ доставлены сіи письма, отправленъ изъ Абукира новый денежный транспортъ, 2 милліона Турецкихъ піастровъ (1 піастръ составляетъ 27 грошей). Извѣстія о торговлѣ хлопчатою бумагою, весьма благопріятны. Говорили съ нѣкоторою увѣренностію, что цѣна оной не возвысится, и что Паша продавать будетъ по 21 и 21½ талера за центнеръ. (*G. C.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 17-го Февраля.

Князь Павелъ *Ливенъ* остается въ Лондонѣ, подъ начальствомъ Графа *Поццо-ди-Борго*, первымъ Секретаремъ Россійскаго Посольства. (*A.P.S.Z.*)

— Въ одной изъ здѣшнихъ газетъ о распряхъ Англичанъ съ Китайцами въ Кантонѣ напечатано слѣдующее: „Извѣстіе о спорахъ, возникшихъ между Англійскимъ Коммиссаромъ въ Кантонѣ, Лордомъ *Непиромъ*, и тамошнимъ мѣстнымъ начальствомъ, не возбудило здѣсь того вниманія, какого оно заслуживаетъ. Вообще здѣшняя публика весьма равнодушна ко всему, что происходитъ на Востокѣ, и привыкла слышать о спорахъ между Остъ-Индскою Компаніею и начальствомъ Кантона, не опасаясь повышенія цѣны, на чай. Но нынѣшнія обстоятельства совершенно отличны отъ прежнихъ. Компанія всегда имѣла въ запасѣ чаю на два года, такъ, что она никогда не была въ затрудненіи при расторжкѣ съ Китаемъ; она могла обождать неблагопріятныя для Китайскаго Правительства послѣдствія отъ пріостановленія закупокъ чая, съ коего собирается ежегодно до 800,000 фунт. стерл. пошлины. Сверхъ того, Компанія имѣла множество средствъ ускорить устраненіе неудовольствій, ибо съ одной стороны, всѣ купцы Китайской Компаніи Гонгъ зависѣли отъ нея, и не имѣли ни довольно капиталовъ, ни кредиту, чтобъ прервать съ нею на долгое время сношенія, а съ другой, она могла употреблять и иныя средства, до которыхъ не можетъ унизиться Лордъ-Коммиссаръ Королевскій. Возставшіе противу уничтоженія монополіи Компаніи все это предвидѣли, и послѣдствія гораздо скорѣе оправдали ихъ мнѣнія, нежели какъ они сами того ожидали. Слѣдуетъ также замѣтить, что Министерство, избраніемъ *Непира*, человѣка вспыльчиваго и строптиваго, поступило неблагоразумно, ибо въ сношеніяхъ съ Китайцами нужно имѣть болѣе терпѣнія, твердости и благоразумія, нежели съ кѣмъ нибудь въ мірѣ. Лордъ *Непиръ* предписалъ Адмиралу, начальствующему Англійскою эскадрою въ Индѣйскомъ Морѣ, прислать въ Бокка Тигрисъ нѣсколько кораблей. Нѣтъ сомнѣнія что онъ безъ всякаго затрудненія можетъ разрушить укрѣпленія, защищающія устье рѣки, въ случаѣ нужды сжечь Кантонъ, прервать на время Китайское береговое судоходство, и даже опустошить весь берегъ до большаго канала. Китайцы не имѣютъ флота, который могъ бы устоять противъ одного военнаго корабля. Но послужитъ ли сіе къ облегченію торговли чаемъ, уменьшатся ли чрезъ это предразсудки и справедливое подозрѣніе въ Китайцахъ? Не предоставитъ ли Китай, подобно Японіи, свою иностранную торговлю націи привиллегированной, ограничивъ ее строгими правилами? Американцы готовы подвергнуться всѣмъ возможнымъ условіямъ, чтобы пріобрѣсти въ Китаѣ монополію, подобно тому, какъ это сдѣлали Голландцы въ Японіи. Но можетъ быть, Англія, прервавъ торговыя связи, приступитъ къ завоеванію Китая. Объ этомъ часто проповѣдовали и здѣсь, и въ Кантонѣ. Европейцы въ Кантонѣ, ожесточенные поступками Китайцевъ, неоднократно угрожали въ объявленіяхъ, печатаемыхъ ими на Китайскомъ языкѣ въ своихъ типографіяхъ, и разсылаемыхъ по провинціямъ, ниспроверженіемъ Татарской Династіи, и даже Лордъ *Амгерстъ* предлагалъ, при помощи 20 тысячъ человѣкъ, взять Пекинъ. Но это однѣ несбыточныя мечты и понудительныя средства къ облегченію торговли чаемъ. Вѣроятно, споры сіи кончатся отозваніемъ Лорда *Непира* изъ Китая, и принятіемъ мѣръ къ миролюбивому окончанію сихъ споровъ; но главная причина неудовольствій, подчиненіе Англичанъ узаконеніямъ Китайскимъ, всегда останется въ своей силѣ. Китайскія узаконенія о семъ предметѣ совершенно сходны съ постановленіями другихъ Державъ. Китайское Правительство не защищаетъ Китайскихъ выходцевъ или купцевъ въ чужихъ земляхъ; но оно не дозволяетъ, чтобы въ Китайскихъ владѣніяхъ имѣли дѣйствіе узаконенія какой либо иностранной націи. Англійскому Коммиссару предоставлена, между прочимъ, и судебная власть, и онъ, по Морскому Уставу, имѣетъ право нарядить Судъ для сужденія Англичанъ, учинившихъ преступленіе въ Китаѣ. Если одинъ Англичанинъ впалъ въ

wyznaczonych opłat z należnego Sułtanowi haraczu. Właśnie przed odejściem okrętu, przez który te listy odebrano, wyszedł z Abukir nowy transport pieniędzy, 2 miliony piastrów tureckich obeymujący (1 piastr turecki, 27 groszy pols.). Względem handlu bawełną, są doniesienia, jak naypomyślnieysze. Sądzono z niejakiém zapewnieniem, że cena bawełny nie podroże, i że Pasza, naywięcey po 21 do 21 i pół talara za centnar, sprzedawać ją będzie. (*G. C.*)

Brytania Wielka i Irlandya.

Londyn, dnia 17 Lutego.

Xiążę Paweł *Liwen* pozostaje w Londynie, pod zwierzchnictwem Hrabiego *Pozzo-di-Borgo*, pierwszym Sekretarzem Poselstwa Rossyyskiego. (*A.P.S.Z.*)

W jedney z tuteyszych gazet o sporach Anglików z Chińczykami w Kantonie, wydrukowano, co następuje: „Wiadomość o sporach, zaszłych między Kommissarzem Angielskim w Kantonie, Lordem *Napir*, i tameczną mieyscową zwierzchnością, nie sprawiła tu takiego wrażenia, jak zasługuje. W ogólności, tuteysza publiczność bardzo jest obojętną na wszystko, co się dzieje na Wschodzie, i nawykła słuchać o sporach między Wschodnio-Indyyską Kompanią, a zwierzchnością Kantonu, nie lękając się powiększenia ceny za herbatę. Lecz teraźnieysze okoliczności zupełnie są różne od pierwszych. Kompania zawsze miała w zapasie herbaty na dwa lata, tak, że nigdy nie miała trudności w razie nieporozumień z Chinami; mogła ona czekać niepomyślnych dla Rządu Chińskiego skutków przez zatrzymanie zakupów herbaty, z którey się wybiera do roku cła do 800,000 funt. szter. Oprócz tego, Kompania miała mnóztwo środków do przyśpieszenia oddalenia nieukontentowań: gdyż z jedney strony wszyscy kupcy Chińskiey Kompanii Hong zależeli od niey, i nie mieli ani dostatecznych kapitałów, ani kredytu, ażeby zerwać z nią na czas długi stosunki, a z drugiey, mogła ona używać i innych środków, do których nie może się zniżyć Lord Kommissarz Królewski. Ci, którzy powstawali przeciw zniesieniu monopolium Wschodnio-Indyyskiey Kompanii, wszystko to przewidzieli, i skutki daleko prędzey usprawiedliwiły ich zdanie, aniżeli sami się spodziewali. Należy także uważyć, że Ministeryum, przez wybranie *Napira*, człowieka popędliwego i hardego, postąpiło nierozważnie: w stosunkach bowiem z Chińczykami, potrzeba mieć więcey cierpliwości, stałości i rozsądku, aniżeli z innym jakim narodem. Lord *Napir* zalecił Admirałowi, dowodzącemu eskadrą Angielską na morzu Indyyskiém, przysłać do *Bocca Tigris* kilka okrętów. Rzecz niewątpliwa, że on bez żadney trudności może zburzyć szańce, broniące uyścia rzeki, w razie potrzeby spalić Kanton, przeciąć na czas Chińską przybrzeżną żeglugę, a nawet spustoszyć cały brzeg do wielkiego kanału. Chińczycy nie mają floty, którąby mogła dotrzymać przeciw jednemu wojennemu okrętowi. Lecz azali to posłuży do ułatwienia handlu herbatą, azali się zmnieyszą przesądy i sprawiedliwe podeyrzenia w Chińczykach? Azali nie zostawią Chiny, podobnie Japonii, swego handlu cudzoziemskiego narodowi uprzywilejowanemu, ograniczywszy go ściśłemi prawidłami. Amerykanie gotowi są podlegać wszystkim, jakim tylko można, warunkom, ażeby nabydź w Chinach monopolium, podobnie, jak uczynili Hollendrzy w Japonii. Lecz może bydź, że Anglia zerwawszy związki handlowe, przystąpi do podbicia Chin. O tém przepowiadali często i tu, i w Kantonie. Europeyczykowie w Kantonie, rozjątrzeni postępkami Chińczyków, grozili niejednokrotnie w oświadczeniach, drukowanych przez nich w chińskim języku, we własnych drukarniach, i rozsyłanych po prowincyach, zrzuceniem Tatarskiey dynastyi, a nawet Lord *Amherst* podawał, przy pomocy 20 tysięcy ludzi wziąć Pekin. Lecz to są same czcze marzenia i przymuszające środki do ułatwienia handlu herbatą. Zapewne, sprzeczki te skończą się odwołaniem Lorda *Napira* z Chin, i obmyśleniem środków do przyjacielskiego ukończenia tych sporów; lecz główna przyczyna nieukontentowań, uległość Anglików prawom Chińskim, zawsze zostanie w swey mocy. Prawa Chińskie o tym przedmiocie zupełnie są podobne postanowieniom innych Mocarstw. Rząd Chiński nie broni Chińskich emigrantów lub kupców w cudzych krajach; lecz nie dozwala, ażeby w Chińskich granicach miały działanie prawa jakiegokolwiek cudzoziemskiego narodu. Angielskiemu Kommissarzowi dozwolona między innemi i władza sądowa: on też podług ustaw morskich, ma prawo, wyznaczyć sąd dla sądzenia Anglików, którzyby w Chinach występek popełnili. Jeśli jeden Anglik popełnił występek przeciw drugiemu Anglikowi, tedy Chińczycy nie mieszają się do rozstrzygnienia tey sprawy, lecz jeśli Anglik znieważył Chińczyka, tedy wynika spór, który pociąga za sobą wiele trudności: Anglicy bowiem nie zgadzają się, żeby ich ziomkowie sądzeni byli prawem Chińskiém przez Chińskie Sądy. Kompania i w

преступленіе противъ другаго Англичанина, то Китайцы не вмѣшиваются въ разбирательсгво сего дѣла; но если Англичанинъ оскорбилъ Китайца, то возникаетъ споръ, который влечетъ за собою множество затрудненій; ибо Англичане не соглашаются, чтобы ихъ соотечественники были судимы по Китайскимъ законамъ и Китайскими Судьями. Компанія и въ семъ случаѣ имѣла большое преимущество надъ Королевскимъ Коммиссаромъ: она сопротивлялась сему, удаляла преступника, переносила нѣкоторыя оскорбленія, прекращала торговлю, и проволакивала дѣло до того времени, когда оное забывалось; а Коммиссаръ не можетъ дѣйствовать такимъ образомъ, и поставленъ будетъ въ необходимость прибѣгнуть къ насильственнымъ мѣрамъ, кои едва ли будутъ успѣшны. Нѣтъ сомнѣнія, что нынѣшнее преобразованіе торговли Кантона усугубитъ бдительность Китайцевъ, которая послужитъ ко вреду торговли; равномѣрно излишняя вспыльчивость Намѣстника Кантона или Англійскаго Коммиссара можетъ быть причиною разрыва дружескихъ сношеній между обѣими націями, къ ихъ обоюдному вреду." (*Сѣв. П.*)

20-го Февраля.

Въ Бествудъ-Лане подъ Ноттингамъ недавно въ кочевьѣ своемъ, послѣ продолжительной болѣзни, умеръ такъ называемый Король Цыганскій. Поелику разнесся слухъ, что тѣло его предъ погребеніемъ въ Босфордѣ положено будетъ на парадномъ одрѣ: то тысячи любопытныхъ прибыли со всѣхъ сторонъ къ Цыганскому табору. Между тѣмъ похороны наступили не прежде вечера: ибо ожидали обратно цыганской депутаціи, отправленной въ Ланкаширъ, которая привезла распоряженіе о погребеніи усопшаго на обыкновенномъ кладбищѣ въ Нортамптонширѣ. Въ 11 часовъ вечера началось погребальное шествіе; впереди коего была дочь покойника; но по нѣкоторымъ обстоятельствамъ остановилось въ Каствудѣ; а посему погребеніе совершено уже по утру при многочисленномъ собраніи народа. Покойникъ принялъ титулъ Короля по отцѣ своемъ, умершемъ за нѣсколько лѣтъ въ Линкольширѣ; осиротѣвшей дочери, прекрасной дѣвушкѣ, оставилъ въ приданное значителѣное количество золота.

— Что въ Аравіи и донынѣ находится болѣе, или менѣе независимыхъ поколѣній Израильтянъ, сіе довольно извѣстно. Капитанъ *Овенъ*, посѣщая нынѣ южныя берега оной, видѣлъ Израильтянина, огласившаго себя Султаномъ странъ Марбота и Джофара. Имя его есть *Моегаммедъ Бенъ* (сынъ) *Акель*; разбогатѣвъ набралъ онъ тысячу Нумидійцевъ и вооружилъ ихъ, а потомъ помощію ихъ покорилъ цѣлое поморье отъ Фартака до Гааревъ, въ широту же до города Гадраманда. (*G. C.*)

— По письму изъ Стамбула сообщено, что *Омиръ* Паша въ Салоникѣ лишенъ мѣста и сосланъ въ Брусу. Когда Паши, Мусселимы и Айяны съѣхались со всѣхъ сторонъ Государства на свадьбу Султанши *Салихи*: выставлена была на продажу молодая Черкешенка, чрезвычайной красоты. *Омиръ* Паша купилъ ее за 50,000 піастровъ и велѣлъ отвезть въ свой гаремъ. Теперь когда его всѣ обличали въ злоупотребленіяхъ: Султанъ написалъ на краю жалобы: „Не напрасно было подозрѣніе мое, что человѣкъ, который такъ легко заплатить могъ за наложницу 50,000 піастровъ, долженъ грабить народъ; а какъ теперь это доказано, я почитаю его недостойнымъ управлять болѣе моими подданными."

— 30-го Апрѣля отправится отсюда снова корабль въ 510 тонъ въ Австралію. Онъ особенно назначенъ для перевоза туда женскаго пола отъ 15 до 30 лѣтъ безпорочнаго поведенія.

— Обѣ залы Парламента представляютъ внутри прекрасный видъ. Все въ нихъ ново: столы, скамьи, подсвѣчники и другая утварь. Зала Нижняго Парламента пространнѣе, нежели Верхняго, которая, хотя нѣсколько тѣсна, но богато и великолѣпно убрана.

— Письмо изъ Дублина отъ 18-го сего мѣсяца сообщаетъ, что поведеніе Г-на Эдуарда *Суедена* на знаменитомъ и трудномъ мѣстѣ Лорда Намѣстника Ирландіи, пріобрѣло всеобщую похвалу. Виги, Торисы, Радикалы и Консерваты отдаютъ ему справедливость какъ просвѣщенному и безпристрастному Судьѣ. (*D.P.*)

24-го Февраля.

Сегодня происходило Королевское засѣданіе, которое было открыто Его Величествомъ Королемъ. (Рѣчь Его Величества будетъ помѣщена въ слѣдующемъ номерѣ.)

— Герцогъ *Веллингтонъ* и Сиръ Робертъ *Пилль*, 23-го числа, давали у себя большіе обѣды, первый Перамъ, а послѣдній Членамъ Нижняго Парламента. При обѣдѣ раздаваема была рѣчь Кotym razie miała wielką wyższość nad Kommissarzem: ona się temu sprzeciwiała, uchylała przestępcę, znosiła niektóre przykrości, przerywała handel, i przeciągała sprawę aż do zapomnienia; a Kommissarz nie może działać takim sposobem, i będzie musiał koniecznie uciec się do gwałtownych środków, które zaledwie będą pomyślne. Bez wątpienia, że teraznieysze przekształcenie handlu Kantonu, podwoi czuyność Chińczyków, która wyydzie na szkodę handlu; również zbyteczna popędliwość Namiestnika Kantonu lub Angielskiego Kommissarza, może bydź przyczyną zerwania przyjacielskich stosunków, między obudwóma narodami, na ich wzajemną szkodę. (*P. P.*)

Dnia 20.

W Bestwood-Lane pod Nottingham, umarł niedawno w swojém koczowisku, po długiey chorobie, umarł tak zwany król Cyganów. Ponieważ rozeszła się pogłoska, że ciało jego, przed pochowaniem w Bosfordzie, będzie wystawione na paradném łożu; tysiące więc ciekawych, przybyło ze wszystkich stron do Cygańskiego obozu. Tym czasem, pogrzeb odbył się dopiéro wieczorem: oczekiwano bowiem napowrót deputacyi Cygańskiey, wysłaney do Lancashire, która przywiozła rozporządzenie, że ciało nieboszczyka, ma bydź pochowane na zwyczayném pogrzebowisku w Northamptonshire. O 11tey wieczorem orszak pogrzebowy, na czele którego szła xiężniczka, córka nieboszczyka, rozpoczął swe iście, ale dla zaszłych okoliczności, musiał się zatrzymać w Castwood; przez co pogrzebienie zwłok, dopiero nazajutrz, wobec bardzo licznego zgromadzenia ludzi nastąpiło. Nieboszczyk wziął był tytuł króla po oycu swoim, zmarłym przed kilką laty w Lincolshire; pozostałey córce, ładney zresztą dziewczynie, zostawił w posagu znaczną ilość złota.

— Że w Arabii znaydują się dotąd pokolenia Izraelitów, mniey więcey niepodległych, jest rzeczą dowodnie wiadomą. Kapitan *Owen*, zwiedzając teraz tameczne południowe brzegi, widział Izraelitę, który się ogłosił Sułtanem krajów Marbot i Dżofar. Jego nazwisko jest *Mohammed Ben* (syn) *Akel*; będąc bogatym, zwerbował tysiąc Nubiyczyków i uzbroił, a potém podbił z ich pomocą całe pobrzeże, od Fartak aż do Gaarew, w głąb zaś kraju aż do miasta Hadramand. (*G.C.*)

— List ze Stambułu donosi, że *Omer* Basza w Salonichi złożony został z urzędu i wysłany do Brussy. Kiedy Baszowie, Musselimy i Ayanowie zjechali się byli ze wszystkich części kraju, aby się znaydowali na obrzędzie weselnym Sułtanki *Salichy*, wystawiono na przedaż młodą Czerkaskę, nadzwyczayney piękności. Kupił ją *Omer* Basza za 50,000 piastrów i zawieźć kazał do swojego haremu. Teraz, kiedy go ze wszech stron o nadużycia na urzędzie oskarżono; napisał Sułtan na brzegu zaskarżenia: „Niepłonném było moje podeyrzenie, że człowiek, który tak łatwo zapłacić mógł 50,000 piastrow za Odaliskę, musiał lud zdzierać; a gdy teraz to jest dowiedzioném, uważam go za niegodnego, aby był dłużey Rządzcą moich poddanych."

— W dniu 30 Kwietnia odpłynie ztąd znowu okręt o 510 beczkach do Australii. Przeznaczony jest wyłącznie do przewiezienia tamże osób płci żeńskiey, nie liczących więcey lat, jak 15 do 30tu, i które są nieskazitelnych obyczajów.

— Obiedwie Izby Parlamentu wystawują teraz wewnątrz bardzo piękny widok. Wszystko jest nowe, stoły, ławki, świeczniki i inne sprzęty. Izba Niższa ma większą obszerność, aniżeli Wyższa, która, chociaż nieco ciasna, lecz jest bardzo wspaniale i bogato przyozdobiona.

— List z Dublinu pod dniem 18 b. m. donosi, iż powszechnie chwalą postępowanie Pana Edwarda *Sugdena*, na znakomitym i trudnym urzędzie Lorda Kanclerza Irlandyi. Whigowie, Torysowie, Radykaliści i Konserwanci, wszyscy jednomyślnie oddają mu pochwałę, jako Sędziemu światłemu i bezstronnemu. (*Dz. P.*)

Dnia 24.

Dzisia odbyło się posiedzenie Królewskie, które N. Pan osobiście zagaił. (Mowę J. K. M. umieścimy w następującym numerze.)

— 23 Xiążę *Wellington* i Sir *Robert Peel*, dawali wielkie obiady, pierwszy dla Parów, a drugi dla Członków Izby Niższey. Po obiedzie rozdawano mowę Królewską. Oba zgromadzenia sami tylko Toryso-

роля. Оба сіи собранія состояли изъ однихъ торисовъ.

— Лордъ *Дургамъ* не присутствовалъ въ сегоднешнемъ засѣданіи Парламента, по причинѣ нездоровья.

27-го Февраля.

Сегоднешній номеръ газеты *Globe* сообщаетъ: „Распри въ Французскомъ Министерствѣ, снова обратятъ любопытство тѣмъ, что Графъ *Себастіани* получилъ повелѣніе, немедленно возвратиться въ Парижъ, куда онъ уже и отправился.“

— Лордъ Ирландскій Намѣстникъ сюда прибылъ.

— Въ Бристолѣ, составилось общество, изъ полутора милїона акцій, каждая акція въ 100 фун. стер., по предмету торговли прямо съ Китаемъ.

— Турецкій Посланникъ *Намикъ-Паша*, возвратился изъ поѣздки своей въ мануфактурные округи, и на другой день былъ у Герцога *Веллингтона*, въ Департаментѣ Иностранныхъ сношеній. (*A.P.S.Z.*)

Франція.

Парижъ, 10-го Февраля.

Алжирское Правительство послало новаго рода Миссїонеровъ къ Арабскимъ племенамъ; это Французскіе лѣкаря, отправленные къ Бедуинамъ для пользованія ихъ. Начало было не весьма успѣшно; но мало по малу пріобрѣли они ихъ довѣренность такъ, что наконецъ имѣли ежедневно отъ 150 до 160 больныхъ. Сказываютъ, что нѣсколько человѣкъ, изъ уроженцевъ сего края отправлены будутъ въ Парижъ, для пріобрѣтенія медицинскихъ свѣдѣній. (*Hamb. Kor.*)

19-го Февраля.

Извѣстіе о пожалованіи Барона *Ротшильда* Кавалеромъ Испанскаго ордена Изабеллы Католической, произвело здѣсь большое впечатлѣніе. Сей орденъ учрежденъ былъ только для тѣхъ, кои отличились ревностію въ изгнаніи Мавровъ и Жидовъ изъ Гренады; учредительница его поклялась, что она не прежде успокоится, пока не изгонитъ ихъ изъ владѣній своихъ.

— *Gazette de France* пишетъ, что Министры *Карла X*, заточенные въ *Гамъ*, переносятъ свое бѣдствіе съ величайшею твердостію. Ихъ карауляетъ 600 человѣкъ, а каждую ночь разставлено 75 карауловъ около ихъ покоевъ. Князь *Полиньякъ*, щитая съ прежнимъ его заключеніемъ, уже 16 лѣтъ подъ стражею. Г-нъ *Пейронне* два года уже не выходилъ изъ своей комнаты. (*D. P.*)

24-го Февраля.

Король вчера занимался съ Министрами Народнаго Просвѣщенія и иностранныхъ сношеній, а послѣ съ Королевой и съ своею сестрою отправились въ Версаль.

— Графъ *Редереръ* прислалъ письмо Редактору газеты *Temps* увѣдомляя, что онъ самъ сочинитель брошюрки: „*Адресъ Конституціониста къ Конституціонистамъ*“. Вмѣстѣ съ тѣмъ говорятъ, что Графъ *Редереръ* оставилъ Парижъ.

25-го Февраля.

Вчера Гг. *Дюпенъ*, *Флери-де-Шабулонъ*, *Гербе*, *Дюфоръ*, *Бартъ* и Графъ *Монталиве*, имѣли честь кушать съ Королевскою Фамилїею.

— Маршалъ *Сультъ* не давно началъ 70-й годъ отъ роду. Во время пребыванія въ своихъ имѣніяхъ здоровье его очевидно поправилось.

— Герцогъ *Орлеанскій* посѣтилъ вчера Маршала *Жерара* и пробылъ у него болѣе часа.

— Третьяго дня Герцогъ *Орлеанскій* съ Генералами *Бодраномъ* и *Марботомъ*, въ первый разъ осматривалъ Военное Депо, гдѣ принятъ былъ Директоромъ онаго Генералъ-Лейтенантомъ *Пелетомъ* и многими Штабсъ-Офицерами.

26-го Февраля.

Третьяго дня вечеромъ Князь *Бассано*, Графъ *Моле*, Баронъ *Барантъ*, и Генералъ *Флаго*, были приняты Королемъ. Вчера Его Вел. принималъ доклады Министровъ *Гюмана*, *Риньи*, *Персила* и Предсѣдателя Совѣта.

— Говорятъ, что вчера въ половинѣ одинадцатаго часа вечера, Г. *Тьерсъ*, приглашенъ былъ во дворецъ, куда онъ безъ малѣйшаго замедленія отправился и нѣсколько времени съ Королемъ имѣлъ совѣщаніе. Слышно, что Г. *Тьерсъ* рѣшился остаться въ Сультовомъ Министерствѣ.

— Маршалъ *Жераръ* ѣздилъ вчера къ Президенту Палаты Депутатовъ; но какъ началось уже засѣданіе, то и не могъ говорить съ Президентомъ.

— Легитимисты опять на сихъ дняхъ даютъ балъ въ пользу бывшихъ пансїонеровъ Королевскаго Дома. Цѣна билета 30 фр.

27-го Февраля.

Король вчера продолжительное имѣлъ совѣщаніе съ Г. *Дюпеномъ*, а большую часть времени до обѣда провелъ съ Герцогомъ *Орлеанскимъ*.

wie składali.

— Lord *Durham* nie znaydował się na dzisieyszém posiedzeniu Parlamentu, dla niezdrowia.

Dnia 27.

Dzisieyszy numer gazety *Globe* pisze: „Okoliczność przesilenia w Ministeryum Francuzkiém, nowy wzbudzi tu interess przez to, że Hrabia *Sebastiani* otrzymał wezwanie, ażeby niezwłócznie do Paryża powracał, dokąd też już wyjechał.“

— Lord Namiestnik Irlandyi tu przybył.

— W Bristolu zawiązało się towarzystwo, złożone z półtora miliona akcyy, każda 100 funt. szter, w celu prowadzenia handlu prosto z Chinami.

— Poseł Turecki *Namik Pasza* powrócił z podróży do okręgów fabrycznych i nazajutrz był u Xięcia *Wellingtona*, w wydziale stosunków zewnętrznych. (*A.P.S.Z.*)

Francya.

Paryż, dnia 10 Lutego.

Rząd Algierski wysłał nowego rodzaju Missyonarzów do Arabskich pokoleń; są to Francuscy Lekarze, wysłani do Beduinów dla ich leczenia. — Początek był nie bardzo pomyślny; lecz powoli zjednali oni ich ufność tak, że nakoniec mieli codziennie od 150 do 160 chorych. Powiadają, że kilka ziomków tego kraju, będzie wysłanych do Paryża dla nabycia umiejętności Medycznych. (*Korre. Hamb.*)

Dnia 19.

Wiadomość o mianowaniu Barona *Rotschild* Kawalerem hiszpańskiega orderu Izabelli Katolickiey, sprawiła tu wielkie wrażenie. Order ten był ustanowiony dla tych, którzy przyłożyli się do wypędzenia Maurów i Żydów z Grenady; ustanowicielka jego przysięgła, iż nie pierwey spocznie, póki ich z państw swoich nie wypędzi.

— *Gazette de France* pisze, iż Ministrowie *Karola X.* uwięzieni w *Ham*, niedolę swą znoszą z nayważniejszą stałością. Strzeżeni są przez 600 ludzi, a co noc 75 szyldwachów jest rozstawionych na około ich pokojów. Xiążę *Polignac*, licząc dawnieyszy czas więzienia swego, spędza już 16ty rok w zamknięciu. Pan *Peyronnet* od dwóch lat nie wyszedł ze swego pokoju. (*Dz. P.*)

Dnia 24.

Król pracował wczora z Ministrami oświecenia, i stosunków zewnętrznych, a potém z Królową i siostrą swą udał się do Versaillu.

— Hrabia *Röderer* pisał do redaktora gazety *Temps*, z oświadczeniem, że on jest autorem pisemka: „*Adress rzekomego Konstytucyonisty do Konstytucyonistów.*“ Razem mówią, że Hrabia *Röderer* z Paryża wyjechał.

Dnia 25.

Wczora PP. *Dupin*, *Fleury de Chaboulon*, *Hervé*, *Dufaure*, *Barthe* i Hrabia *Montalivet*, mieli zaszczyt z familią Królewską obiadować.

— Marszałek *Soult* zaczął niedawno rok 70ty. Przez pobyt na wsi w dobrach swych nabrał, on widoczney czerstwości zdrowia.

— Xiążę *Orléanski* był wczora u Marszałka *Gérard* i bawił więcey godziny.

— Zawczora Xiążę *Orleański*, z Jenerałami *Baudrand* i *Marbaut*, pierwszy raz oglądał Depo wojenne gdzie przez jego Dyrektora Jenerała Porucznika *Pelet* i wielu sztabowych Oficerów był przyjęty.

Dnia 26.

Zawczora wieczorem byli przez Króla przyymowani, Xiążę *Bassano*, Hrabia *Molé*, Baron *Barante* i Jenerał *Flahaut*. Wczora J. K. Mość pracował z Ministrami *Humann*, *Rigny*, *Persil* i Prezydentem Rady.

— Mówią, że wczora wieczorem o pół do 11tey, P. *Thiers* do pałacu był wezwany, dokąd też natychmiast się udał, i niejaki czas z Królem na konferencyi zostawał. Mówią, że P. *Thiers* zdeterminował się weyśdź do Ministeryum *Soulta*.

— Marszałek *Gérard* udał się wczora do Prezydenta Izby Deputowanych; aże się już posiedzenie Izby zaczęło, przeto Marszałek z Prezydentem widzieć się nie mógł.

— Legitymiści znowu temi dniami bal wydają na rzecz pensyonarzów dawnieyszey listy cywilney. Cena biletu 30 franków.

Dnia 27.

Król długą wczora miał konferencyą z P. *Dupin*, a Xiążę *Orléański* większą część przedpołudnia bawił u Jego Królewskiey Mości.

— Сегоднешній Монитеръ извѣщаетъ, что по телеграфу изъ Тулузы, вчера 26-го въ 4-мъ часу получено увѣдомленіе, о выѣздѣ Маршала *Сульта*, который къ 3-му Марта долженъ прибыть въ Парижъ.

— Вчерашній вечеръ было у Г. *Дюпена*, самое блистательнѣйшее собраніе; на коемъ находились многіе Перы, Депутаты и Иностранные Послы.

(*A.P.S.Z.*)

Германія.

Веймаръ, 18-го Февраля.

Третьяго дня праздновали здѣсь, самымъ великолѣпнымъ образомъ день Тезоименитства Ея Императорскаго Высочества Великой Княгини МАРІИ ПАВЛОВНЫ. Блескъ сего торжества былъ еще увеличенъ нежданнымъ прибытіемъ Его Королевскаго Высочества Принца *Вильгельма* Прусскаго съ Супругою и Ихъ Высочествъ Принцевъ: *Александра* и *Эрнста* Виртембергскихъ. Вечеромъ весь Дворъ посѣтилъ Придворный Театръ, гдѣ была дана извѣстная опера Беллини: Норма. (*Спб. В.*)

Турція.

Константинополь, 21-го Января.

Изъ Александріи получены слѣдующія извѣстія: „Въ то время, какъ по приказанію *Мехмеда-Али*, отплылъ пароходъ за *Ибрагимомъ* Пашею въ Сирію, онъ отправился сухимъ путемъ въ Египетъ и съ большою пышностію имѣлъ въѣздъ въ Каиръ. *Мехмедъ-Али* нѣсколько разъ уже возобновлялъ съ нимъ совѣщанія, относительно лучшаго обращенія съ Сиріянами, дабы успокоить умы ожесточенные суровостію Египтянъ. *Ибрагимъ* немедленно долженъ былъ возвратиться въ Сирію.—*Мехмедъ-Али* продалъ въ Александріи купцамъ большое количество ячменя, который они отправляютъ на кораблякъ въ Левантъ, а особливо въ Стамбулъ, въ надеждѣ, что сей родъ хлѣба продадутъ они въ семъ году столь же выгодно, какъ и въ прошломъ, а особливо въ портахъ Черноморскихъ, гдѣ въ семъ году худой былъ урожай. Вырученныя отъ продажи деньги отданы будутъ агентамъ Вице-Короля въ Стамбулѣ въ уплату долга, причитающагося отъ него Султану.

Бѣлградъ, 8-го Февраля.

Послѣднія событія въ Сербіи не имѣли той важности, какую приписывали имъ газеты. Главною причиною несогласій Князя *Милоша* съ Приматами, было намѣреніе его, удовлетворить напоминаніямъ Султана и желаніямъ могущественнаго Покровителя Сербіи, Его Величества Всероссійскаго Императора, то есть, пріѣхать въ Цареградъ для изъявленія лично Султану приверженности и вкупѣ признательности отъ всего Сербскаго народа задарованныя оному свободы. Давно уже извѣстно было о семъ намѣреніи Князя, коему сильно противились нѣкоторые изъ Приматовъ; но Князь, не смотря на все сіе, готовился въ путь. Въ семъ положеніи дѣлъ Приматы обратились къ народу, разсѣвая между нимъ притворныя опасенія о особѣ Князя и всего государства. Средства принятыя со стороны Приматовъ, къ недопущенію къ выѣзду Князя, заставили его созвать въ Кругаеваць въ общее засѣданіе Представителей, которое весьма спокойно происходило. (*G. C.*)

НОВѢЙШІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вѣна 2-го Марта. Императоръ Францъ I-й, скончался, въ ночи съ Воскресенія на Понѣдельникъ, 2 числа сего Марта мѣсяца, въ 3 четверти 1-го часа. Того жъ числа, Императоръ *Фердинандъ* I-й, вступилъ на престолъ, и собственоручными рескриптами, данными на имя: Князя *Коллоредо*, Князя *Меттерниха*, Графа *Колловрата* и Графа *Гардегга*, потвердилъ всѣхъ чиновниковъ придворныхъ, государственныхъ, гражданскихъ и военныхъ и пр. Покойный Императоръ жилъ 67 лѣтъ и 17 дней, царствовалъ 43 года и день 1.

Парижъ, 28-го Февраля. Получено телеграфическое извѣстіе, что Графъ *Себастіани* прибылъ въ Кале.— Маршалъ *Сультъ* будто бы уже находится близъ Парижа, дабы безпрепятственно имѣть сношенія по составленіи будущаго министерства.

1-го Марта. Герцогъ *Броли* выѣхалъ въ деревни свои, состоящія въ Департаментѣ *Делеръ*, гдѣ оставаться будетъ до прибытія Маршала *Сульта*. — Замѣчено, что, Г. *Тьерсъ*, нѣсколько дней уже вовсе не совѣщается съ другими доктринерскими Членами Кабинета.— Супруга Маршала *Сульта* прибыла въ Парижъ. — Сказываютъ, что Маргграфъ *Далматскій*, сынъ Маршала Сульта, Офицеръ Генеральнаго Штаба, посредствомъ коего производима была переписка между Дворомъ и Маршаломъ, подалъ въ отставку.

Стокгольмъ, 28-го Февраля. Король вновь заболѣлъ. Рецидивъ сей возбуждаетъ опасенія. (*G. C.*)

— Monitor dzisieyszy donosi, że przez telegraf z Tuluzy, wczora dnia 26go o godzinie 4tey datowany, uwiadomiono, o wyjeździe dzisia Marszałka *Soulta*, który ma na 3ci Marca w Paryżu stanąć.

— Wczorayszy wieczór u P. *Dupin* był bardzo świetny. Znaydowało się na nim wielu Parów, Deputowanych i Posłów zagranicznych. (*A. P. S. Z.*)

Niemcy.

Weymar, 18 Lutego.

Zawczora był tu obchodzony, w sposób nayświetnieyszy, dzień Wysokich Imienin Jey Cesarskiey Wysokości Wielkiey Xiężny MARYI PAWŁÓWNY. Blask tey uroczystości był jeszcze powiększony niespodzianém przybyciem J. K. Wysokości Xiążęcia *Wilhelma* Pruskiego z Małżonką i Ich Wysokości Xiążąt *Alexandra* i *Ernesta* Wirtemberskich. Wieczorem cały Dwór był na teatrze dworu, gdzie była dana znajoma opera Belliniego: Norma. (*G. S. P.*)

Turcya.

Konstantynopol, dnia 24 Stycznia.

Z Alexandryi miano tu następujące wiadomości: „Wtenczas, kiedy na rozkaz *Mehmeda-Alego*, wypłynął statek parowy po *Ibrahima* Paszę do Syryi, tenże udał się lądem do Egiptu, i z wielką okazałością wjeżdżał do Kairu. *Mehmed-Ali*, miał z nim już kilka konferencyi, tyczących się zapewne, łagodnego z Syryyczykami postępowania, ażeby tym sposobem uspokoić umysły, surowością Egipcyan rozdrażnione. *Ibrahim* miał niezwłócznie powrócić do Syryi. — *Mehmed-Ali*, przedał kupcom w Alexandryi, wielką ilość jęczmienia, którzy wysyłają takowy na okrętach do Lewantu, a szczególniey do Stambułu, w nadziei, że ten gatunek zboża przedadzą i w tym roku tak dobrze, jak w zeszłym, a to szczególniey do portów morza Czarnego, gdzie tegoroczne żniwa nie dopisały. Pieniądze, zebrane ze sprzedaży, mają bydź złożone ajentom Wice-Króla w Stambule, na rachunek należności, przypadających od niego Sułtanowi.

Belgrad, dnia 8 Lutego.

Ostatnie wypadki w Syryi, nie były tey wagi, jaką im pisma publiczne przypisywały. Główną przyczyną nieporozumień Xięcia *Miłosza* z Prymatami, była chęć jego o zadość uczynienie kilkakrotnym zaproszeniom Sułtana i życzeniom Potężnego Opiekuna Serwii, Nayjaśnieyszego Cesarza Jegomości Wszech Rossyi; to jest, odbycia podróży do Carogrodu, w celu wynurzenia Sułtanowi osobiście, przywiązania, oraz własney i całego ludu Serbskiego wdzięczności, za udzielone przez niego swobody. Już oddawna wiedziano o tych zamiarach Xięcia, przeciwko którym oświadczali się głośno niektórzy z Prymatów; ale Xiążę, nie zważając na to, sposobił się do podróży. W takiém położeniu rzeczy, Prymaci odezwali się do ludu, rozsiewając udaną troskliwość o osobę samego Xięcia i względem kraju całego. Środki, przedsiębrane ze strony Prymatów, aby nie dopuszczać wyjazdu Xięcia, skłoniły tegoż do zwołania Reprezentantów na walne posiedzenie w Krugajewac, które się zresztą jak nayspokoyniey odbyło. (*G. C.*)

WIADOMOŚCI NAYNOWSZE.

Wiedeń d. 2 Marca. Cesarz, Franciszek Iszy, umarł w nocy z niedzieli na poniedziałek, d 2 Marca, o 3 ch kwadransach na 1-szą. Tegoż dnia Cesarz *Ferdynand Iszy*, objął rządy Państwa, i przez własnoręczne reskrypta: do Xięcia *Colloredo*, do Xięcia *Metternicha*, do Hrabiego *Kollowrat* i do Hrabiego *Hardegg*, potwierdził wszystkich urzędników Dworu, stanu, kraju i woyska, i t. d. Zmarły Cesarz miał lat 67 idni 17, panował lat 43 i dzień 1.

Paryż d. 28 Lutego. Odebrano telegraficzną wiadomość, o wylądowaniu Hrabiego *Sebastiani* w Calais.— Marszałek *Soult* ma się już znaydować w bliskości Paryża, aby mógł bez przeszkody porozumiéwać się względem przyszłego składu Ministeryum.

D. 1 Marca. Xiążę *Broglie* wyjechał do dóbr swoich w departamencie *de l'Eure*, gdzie zabawi do przybycia Marszałka *Soult*.— Uważają, że P. *Thiers* od kilku dni nie miéwa konferencyy z innemi członkami doktrynerskiego gabinetu.— Marszałkowa *Soult* przybyła do Paryża.— Mówią, że Margrabia *Dalmacyi*, syn Marszałka *Soulta*, Oficer Jeneralnego Sztabu, za pośrzednictwem którego odbywała się korrespondencya między Dworem a Marszałkiem, podał się do dymissyi.

Sztokholm d. 24 Lutego. Król zapadł znowu. Recydywa ta wzbudza obawę. (*G. C.*)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 5 дня 1835 г.— Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*